

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO I°/70% - AUTORIZZAZIONE DCSP/III/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991 - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

S Petrom na srečanje z Vstalom

Dragi duhovniki in verniki slovenskega občestva!

To letošnjo Veliko noč, ki je čas življenja in tiste večne duhovne pomladi, ki jo je obljubil ter udejanjil Vstali Gospod, Mu gremo naproti z začudenjem, z navdušenjem in ljubeznijo apostola Petra: »Peter je priteknel h grobu, se sklonil in videl povoje. In vrnil se je poln začudenja nad tem, kar se je zgodilo« (Lk 24, 12).

»Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je haljo opasal, bil je namreč brez vrhnje obleke, in se vrgel v morje«. (Jan 21, 7).

»Gospod, ti vse veš, ti veš, da te ljubim« (Jan 21, 17).

Čeprav večkrat pod vplivom sodobne miselnosti, črnogleda ter uničujoče, ki vidi in povdarja bolj slabo kot dobro, je Velika noč — skrivnost življenja — zmaga nad zlom in nas vabi k upanju, nas vzpodbuja k čustvom novega življenja ob začudenju in navdušenju ap. Petra.

Prihajal je sicer iz žalostne preizkušnje zatajitve, toda zaradi njegove velikodušnosti mu je vse odpuščeno in je celo nagrajen: »Gospod je res vstal in se prikazal Simonu« (Lk 24, 34).

Pripravljamo se na praznovanje Velike noči z našimi župnijskimi skupnostmi s to velikonočno vero prvega apostola, ki jo bo potrdil ob svojem skorajšnjem obisku sv. oče Janez Pavel II., Petrov naslednik in neutrujen oznanjevalec evangelija.

Tudi mi bomo z veseljem in navdušenostjo sprejeli Kristusovega vikarja ne samo s prazničnim pritrkovanjem zvonov na Veliko noč, temveč s srcem odprtim nepretirganemu pozivu: »Odprite vrata Vstalemu Kristusu«.

Najlepše voščilo, ki ga v tem času radostnega pričakovanja naslavljamo na vas vse, je da bi vsi izkusili Petrovo velikonočno razpoloženje ter ponižno in zaupno ponavljali: »Gospod, ti veš vse, ti veš, da te ljubim« (Jan 21, 17).

Vaš P. Anton Vital
nadškof

Velikonočno voščilo slovenskih škofov

Letos bomo še posebno močno doživljali velikonočno skrivnost Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja. Mlada država Slovenija je, tako se vsaj zdi, v svojih prvih začetkih močno zaznamovana s križem in trpljenjem, medsebojnim nerazumevanjem, obdolžitvami in obtožbami. Veliko bolj bi bili veseli, če bi bilo drugače.

Vsem slovenskim duhovnikom in drugim vernikom doma in po svetu vaši škofje želimo, da bi v močni veri in trdnem zaupanju v božjo ljubezen tudi mi sprejeli celotno velikonočno skrivnost v osebni, družinski in javni življenju.

Blagoslavljene, vesele in srčne velikonočne praznike želimo vsem, ki živijo v državi Sloveniji in našim bratom in sestram drugod po svetu. Praznik Kristusovega vstajenja bodi za vse nov začetek in dan novega upanja.

Vaši škofje

Velikonočno voščilo tržaškega škofa

Oblastem in prebivalcem, krščanskim Cerkvam v Trstu, bratom in sestram katoličanom, vsem prisrčna voščila za Veliko noč. Je Velika noč Vstalega, ki je vir življenja, dan sprave in garancija miru za vsakega človeka.

Letos imam to srečo, da svoja voščila pridružujem voščilom dosti bolj veljavne osebe sv. očeta Janeza Pavla II., ki nas bo prav kmalu obiskal.

Prepričan sem, da izražam tudi misel sv. očeta, ko voščim veselo Veliko noč z istimi izrazi, ki izhajajo iz dejstva, da je zvest služabnik velikonočnega evangelija.

Dvanajsterim so sledili škofje s papežem, svojo glavo. On je središče enotnosti Kristusovih vernikov.

Papež je še in je vedno z nami, ker je njegova služba trajno v Cerkvi in po Cerkvi doseže ves človeški rod. V tej Veliki noči, ko čakamo na srečanje s papežem, naj bi se v obilju razlil dar bratskega sožitja nad vse mesto in bi prinesel mirno in bogato prihodnost v dobrobit vseh.

Lovrenc, škof

Izraelska deklica

Imela sem škatlo barvic; nekaj jih je bilo tople barve,
nekaj zelo hladne.

Ni bilo rdeče, za barvo ranjencev;
ni bilo črne, za solze sirot brez staršev;
ni bilo bele, za obraz in roke umrlih.

Imela pa sem oranžno, za veselje življenja;
in zeleno za brstenje in za gnezdeca;
in modro za jasnino blestečega neba;
in rožnato za počitek in sanje.

Usedla sem se in narisala - MIR!

Iz ital. F.V.

Duh Vstalega Kristusa

Težka je pot,
ki jo mora prehoditi vsak vernik,
da bi se dokopal do vere v Vstalega!

Tako govori izkušnja:
- velikonočno jutro: vse, samo nihče ne pričakuje srečanja z Vstalom,
- Tomaž: Kristus ostaja mrtev,
- Pavel v Atenah: O tem ga bodo poslušali drugič,
- vernik: iz svoje izkušnje ve,
da ga vstajenje ne prevzame...

V sebi nosimo neizprosno gotovost:
Smrt!

Naše življenje se končuje v grobu.
Na veliki petek smo celo pokopali Boga!

Njegov grob je bil deležen še posebne »časti«
straža in pečat!

Nekaj pa je presenetilo »naravnih«
potek dogodkov:

ne bo treba spomenika!
Grob je prazen, iz njega pa se sliši sporočilo:

Ni ga tukaj, vstal je!

Zanimivo; vsi so hoteli Jezusa v grobu:
sovražniki in prijatelji.

Toda:
- nesmiselna sta rimska straža in pečat,
- smešne so žene s svojimi dišavami,
- nebolgli in zmedeni neumni apostoli!

V to zmedo pa se ponavlja refren:
»Čemu iščete Živega med mrtvimi?
Vstal je, ni ga tukaj!«

Stane Gregar: Vstali Kristus

Velika noč - praznik upanja za kristjana

Velika noč je velik praznik našega upanja in zaupanja v božjo moč, ki presega vse človeške možnosti. Že sam bežen pogled v Jezusovo zemsko življenje nam to oznanja. Jezus v svojem javnem delovanju, kot poročajo evangeliji, ni žel samih uspehov. Niso ga marali sprejeti, odklanjali so ga. Nekje so v ljudno prosili, naj gre iz njihovega kraja, drugod so ga sprejeli s kamenjem. Tu pa tam so ga hoteli ujeti v besedi, da bi se ga rešili in ga spravili s sveta.

Njegove besede, kljub vsem čudežem, niso mogle omehčati zakrknjenih src. Množice, ki so včasih gorele zanj, so odpadle in vpile pred Pilatom: »Križaj ga!« Celu učenci, ki jih je tri leta z vso ljubeznijo vzgajal, so ga zapustili. Eden ga je zatajil in ni hotel o njem nič vedeti, drugi ga je za majhne denarje živega prodal.

Večji poraz, kot je Kristus doživel na veliki petek, skoraj ni mogoč. Ko je v grobu počival, so bili sovražniki pijani od veselja, da so se znebili njega, ki je bičal in razkrival njihovo hinavščino in podlost pred ljudstvom.

Malo je trajalo njihovo zmago-slavje. Kristus je vstal iz groba in živi. Hotel nam je biti zgled, da bi nikoli ne omahovali in obupavali ob neuspehih.

S tem je tudi vnaprej pokazal, kaj

čaka njegove učence in njegovo Cerkev. Kristus ni nikoli obljubil Cerkvi, da bo vedno živela v miru, da bo njena pot posuta s cvetjem. Obljubljal ji je stiske, nasprotovanja, sovraštvo, a tudi zmago. Od zunaj jo hočejo uničiti preganjanci, od znotraj pa lažnivi učitelji, krivi preroki, krivi vodniki. A zmagal bo Kristus, zmagala bo Cerkev. Dokaz so dogodki zadnjih let, ko so preganjanci odšli, a Cerkev nadaljuje svoje poslanstvo. Kristus kraljuje in bo kraljeval, četudi po trnjevi poti, a zmagoval bo.

Zgodovina nam o tem priča. Koliko jih je bilo, ki so mislili, da so Cerkev za vedno pokopali, nanjo navalili s kamenjem obrekovanja in laži, zavalili nanjo kamen, ki bi ga ne mogel nihče odvaliti. Kje so? Na njihove grobove so navalili kamenje, a Kristus živi. Poln moči, tako poveljčan kot tisto prvo veliko noč, ko se je v jutranjih urah prikazal Magdalenim in apostolom.

Ko je odhajal k Očetu, je naročil, naj zanj osvojijo vse narode. In učenci so šli in izpolnili, kar jim je naročil in še naroča Gospod.

Zdaj je kralj človeških src. Zanje ima pripravljen prostor pri nebeškem Očetu. Zato res neomejno zaupajmo vanj. Zato res lahko veseli zavriskamo: Aleluja. C-K

Od takrat je vse drugače

Kot češnje,
ki naenkrat zablestijo v rjavo jutro
zmrznjenih polja,
kot gozd,
ki v molka megli melodijo začuje
z gnezda pomladanskega,

kot vrisk,
ki zašumi ob čer trpljenja,
kot lesk smehljava
s solz v trepalnicah,
tako,

natanko tam,
kjer vhod življenja zapira
groba nezlomljiv zapah —
naenkrat!

Od takrat je vse drugače:
Gospod, naš up, prišel je k nam
nazaj!
Ubit z ugrizi Praskrivnostne kače

je vzel ji
v gobčku skriti ključ za raj.
Še čudiš se?

Naš svet je prizorišče:
nastopajoči niso vsi ljudje.
A Jezus se je vrnil:
Živ,
v Žarišče vseh časov,
tudi naše zemljice.

Vladimir Kos

Politična kriza v Sloveniji se nadaljuje

Poskus izglasovanja nezaupnice predsedniku vlade Lojzetu Peterletu prejšnjo sredo je propadel, kandidat za novega mandatarja Igor Bavčar pa je dobil še manj glasov (98 od 238) kot pred časom Marko Voljč. Zanimivo je, da kljub nasprotovanju Peterletovi vladi in izrecni napovedi, da bodo glasovali za Bavčarja, večina prenoviteljskih poslancev zanj ni glasovala. Peterle je po glasovanju ponovil, da pričakuje odstop ministrov, ki aktivno nasprotujejo vladi. Na tiskovni konferenci naslednji dan je povedal, da bodo ministri podpisali poseben apel, s katerim naj bi stranke in vodstvo parlamenta pozvali, naj prenehajo z rušenjem vlade, spremenili pa naj bi tudi skupščinsko proceduro, tako da bi o nezaupnici lahko glasovali le v daljših razdobjih.

Dan po glasovanju sta svoj odstop ponudila ministra za zdravstvo in znanost Božidar Voljč in Tancig, zatem pa še podpredsednik vlade, zadolžen za okolje, Šešerko. Vsi trije so iz vrst Zelenih. V ponedeljek je svoj odstop ponudil tudi podpredsednik Ocvirk, ki je zadolžen za gospodarstvo, pripada pa Social-demokratski stranki. Svojo ponudbo je utemeljil s tem, da nepravilno rušenje vlade onemogoča delo in zato ne želi nositi odgovornosti. Najbolj »sporni« ministri Demokratske stranke (Rupel, Bavčar in Kacin) naj bi po Bavčarjevih besedah zagotovo odstopili, ni pa še jasno, kdaj se bo to zgodilo, kakor tudi ne, ali bo izstopilo vseh 11 (od skupnih 27) ministrov iz strank koalicijske »4+1«. Tak odstop bi po Bavčarjevem mnenju logično zahteval tudi odstop samega predsednika vlade. Jože Pučnik, prvak social-demokratov, pa je v ponedeljek izjavil, da o odstopih svojih ministrov Janše in Kranjca (za promet) stranka še nima stališča, čuti pa je, da tako množičnemu odstopu ni naklonjen. Dejal je še, da

bi v primeru izglasovanja Drnovška za novega mandatarja (o tem bo parlament razpravljal in odločil 22. aprila) ti odstopi postali brezpredmetni.

Sestale pa so se še tudi stranke, ki še podpirajo Peterleta: krščanski demokrati, Pirnatovi demokrati, Grosovi (obrtiški) liberalci in tudi Ljudska stranka, ki sicer ponuja svojega kandidata za mandatarja. Stranke so bile mnenja, da je institut konstruktivne nezaupnice zlo-

rabljen in da bodo nove nezaupnice stanje še poslabšale.

V ponedeljek zvečer je iz kabine predsednika vlade prišlo sporočilo, da na vladi ministri podpisujejo pismo, naslovljeno javnosti, državnim organom, strankam in Akademiji znanosti in umetnosti, s katerim apelirajo za stabilizacijo političnih razmer v državi. Žal do zaključka redakcije z vsebino pisma še nismo bili seznanjeni.

Leon Marc

Vojna v BiH - Bombardirali Medjugorje

Priznanje Evrope in ZDA Bosni in Hercegovini ni prineslo miru. Kot odgovor na priznanje je samozvana skupščina srbskega naroda v BiH razglasila lastno srbsko državo v BiH, ki pa nima jasno začrtanih meja. Spopadi so se nadaljevali zlasti na območju Višegrada in Kupresa, v boje pa so posegla tudi bojna letala JA ter napadla celo območje znanega romarskega središča Medjugorje. Kot poročajo, naj bi hrvaške obrambne sile sestrelile več letal.

V Sarajevu je bila uvedena policijska ura, saj vojne razmere izkoriščajo tatovi in ropajo trgovine. Ljudje na bankah dvigujejo prihranke, ponekod zmanjkuje gotovine. Med Sarajevom in Beogradom je bil uveden zračni most, vendar pa na letala uspe priti le izbrancem, zlasti Srbom.

Na zaostrovanje v BiH se je odzval tudi svet. Avstrija je v Varnostnem svetu opozorila na vse večjo vpletenost JA v spopade, pri Konferenci o evropski varnosti in sodelovanju pa sprožila prvo fazo varnostnega mehanizma, po kateri mora JA v desetih dneh poročati o svojih aktivnostih.

Predsednik konferenc o Bosni in Hercegovini, portugalski diplomat Cutilherio je v Sarajevu na pogovori vseh treh etničnih skupin dosegel

sporazum o premirju, ki naj bi začelo veljati v nedeljo opolnoči, vendar so se v ponedeljek in torek boji nadaljevali. V bližini Jablanice so srbske enote razstrelile most čez Neretvo, ki povezuje Mostar z zaledjem, v hidroelektrarni blizu Višegrada, znanega po Andrićevem Mostu na Drini, pa je muslimanski delavec grozil, da bo zaminiral jez, če Srbi ne bodo prenehali s terorjem nad lokalnim prebivalstvom muslimanske narodnosti. Svoje grožnje, ki bi pomenila katastrofo za kraje pod jezom, sicer ni uresničil, je pa v ponedeljek popoldan odprl zapornice, tako da je voda začela nenadzorovano odtekati iz zbiralnega jezera.

Ameriški New York Times navaja, naj bi v Bosno kmalu prišlo vsaj sto opazovalcev Združenih narodov, ameriška vlada pa je izjavila, da se bo v reševanju bosansko-hercegove krize vključila z vsemi sredstvi, kar komentatorji ocenjujejo kot možnost posrednega vojaškega pritiska. Veleposlanik Zimmermann je oblastem v Beogradu in Podgorici (nove črnohorske oblasti so Titogradu nedavno vrnilo staro ime) izročil pismo, v katerem ju ZDA spoznavajo za nosilca krivde za stanje v BiH.

Leon Marc

Po zadnjih volitvah

zelo radikalni in tudi šokantni. Kako si sploh lahko razlagamo te nenadne premike? Poskusimo na kratko odgovoriti na ta vprašanja.

Analiza zadnjih političnih volitev vsekakor ni lahka. Politologi, časnikarji in politični opazovalci sicer na veliko komentirajo volilne izide, vsak s svojega zornega kota. Mi ne bomo šli tu iskati vzrokov v začetek italijanskega zedinjenja s sedemdesetih let prejšnjega stoletja, ampak bomo skušali ugotoviti, zakaj je prišlo do teh bučnih sprememb in novosti. Izgleda, da je prišlo v Italiji do neke prenasičenosti političnega in zlasti strankarskega vpliva posebej velikih strank (partitocrazia). Proti temu seveda na veliko pridigajo stranke same, posebej nekatere (radikalci, misovci, legisti, republikanci), pa spet posamezni vidnejši predstavniki tudi velikih vladnih strank, kot demokristjan Mario Segni, sin nekdanjega predsednika republike, danes glavni pobornik referendumске politike. Ta se je med drugim tudi sam kandidiral za predsedstvo vlade. Ljudje si verjetno želijo kakega novega vetra, stranke pa to marsikdaj uporabljajo tako, da preko raznih svojih »prostih strelcev« vlečejo vodo na svoj mlin. Jasno je se-

veda, da se v parlamentarni demokraciji politična dialektika izvaja in razvija prav mimo strank. Tu seveda ne gre za nekako zamenjavo strank z ne vem čim novim, pač pa za to, da ne pride do zlorabe v strankarskih sistemih, in to predvsem na račun posameznika, pa tudi onih ljudi, ki strankam izkažejo svoje zaupanje. Vse to pa pride v poštev zlasti na volitvah.

Velikonočni motiv

DUHOVNA MISEL ZA NEDELJO GOSPODOVEGA VSTAJENJA

— Vsemogočni večni Bog,
danes je tvoj Sin premagal smrt
in nam odprl vrata večnega življenja.
Praznovanje njegovega vstajenja
naj nas v Svetem Duhu prenovi,
da bomo tudi mi vstali in hodili v luči življenja...

Na velikonočno nedeljo začnemo 40-dnevno praznovanje Gospodovega vstajenja. Velika noč je namreč največji, najvažnejši, najimunitnejši in po vsebini najbogatejši praznik bogosluznega leta. Praznik življenja, luči in odrešenja: »Smrt je použita v zmagi. Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?« (1 Kor 15, 54-55).

Zakaj dajemo v krščanskem svetu tolikšen pomen prav dogodku Kristusovega vstajenja?

Najprej zato, ker se spominjamo dogodkov iz preteklosti. Dogodkov, ki so vir, temelj in hrana naši veri. Jezus je živel v čisto določenem času in okolju. Njegovo življenje in dogodki v Jeruzalemu (obsodba, smrt na križu, pokop in vstajenje) so resnični, ker so priče verodostojne. Apostoli so to potrdili s svojo mučniško smrtjo.

Potem zato, ker vedno znova obnavljamo dogodek Kristusove daritve na križu in vstajenja od mrtvih pri maši. Pravzaprav je vsaka nedelja mala velika noč. Maša ima moč (kot zakramentalno dejanje), da naredi na oltarju v resnici prisotno Jezusovo smrt in vstajenje. Na križu je bil Jezus enkrat za vselej darovan nebeskemu Očetu na krvav način. Na oltarju pa se Jezus neprestano daruje na nektrav način nebeskemu Očetu za naše odrešenje.

Najvažnejši razlog pa je zapisal apostol Pavel v svojem prvem pismu kristjanom v Korintu: »Bratje in sestre, če pa Kristus ni vstal, je tudi naše oznanilo prazno in tudi naša vera prazna« (1 Kor 15, 14). Zato nas vabi, da vzamemo božjo besedo zares, se z njeno pomočjo prenovimo, da bomo tudi mi deležni Kristusovega vstajenja in hodili v luči življenja: »Če s Kristusom umremo, bomo z njim tudi zaživi...« (2 Tim 2, 11)

MILAN NEMAC

Zadnja večerja. Panjska končnica. Iz knjige Helmut Kroppej, Panjske končnice

je drugo vprašanje. Ali bo vse ostalo le pri protestu — ali pa bo prišlo do propozitivne politike? Bomo videli. Sedaj ima ta močna nova sila možnost, da postavi na tehtnico svoje dejanske predloge in programe.

Že zadnjič smo omenili velik uspeh Severne lige v naši deželi; v okrožju Videm-Gorica-Pordenon-Belluno je za poslansko zbornico izvolila kar tri poslance, v tolmeškem okrožju za senat pa enega senatorja. Naj dodamo, da je prvi izvoljeni poslanec Roberto Visentin do lanskega leta še predstavljal Union Furlane na manjšinski listi Federalizem...

Novosti so vidne in marsikdaj presenetljive. Še posebej neizvolitev predstavnikov DC za senat in poslansko zbornico v goriškem okrožju. Prišlo je do velikih polemik in soočanij. Tako se v italijanskem javnem mnenju poudarja, da bo sedaj Goriško v parlamentu zastopal Slovenec (novi senator Demokratične stranke levice prof. Bratina). Res je verjetno za večinsko stranko to nekaj politični šok, saj je med drugim do sedaj imela v vladi državnega podtajnika (posl. Rebullo). S tem bo goriška stranka relativne večine za pet let popolnoma odsotna v državnem merilu. Vpraša naj se tudi, zakaj!

Politične igre so včasih krute in ne poznajo obzirov. Menimo, da bo vsekakor treba z objektivnostjo in mirnostjo gledati v bodočnost ter iskati primernih poti za bodoča razmerja v pokrajini in deželi.

Spectator

POMEN SEDANJH VOLILNIH IZBIR

Pričakovanja javnega mnenja so sicer dopuščala razne premike, vendar ne tako korenitih in revolucionarnih. Zato so odmevi na splošno

Drama velikega petka

Dopolnjeno je

Sveto pismo pripoveduje o Jezusovi žalosti sredi zadnjega dela njegove zemeljske poti. Božjega Sina doživimo v strašni resničnosti križanja kot skrivnost, ki je padla na zemljo kot človek in hoče moliti z obrazom v prahu. Italijanski teolog Ricciotti meni v knjigi »Jezusovo življenje«, ki je leta 1960 izšla tudi v slovenskem prevodu Rafka Vodeba pri Mohorjevi založbi v Celovcu, da »Jezus nikoli prej, v vsem svojem življenju, ni bil v taki meri človek.« Ne samo rimski upravitelj Poncij Pilat, temveč vse človeštvo bi moralo v trenutku Odrešenikove smrti pokazati na velikonočnega Jezusa: »Glej-te, človek!«

KAŽEJO SE NEGATIVNE STRANI ČLOVEŠKEGA ZNAČAJA

Dogodki velikega tedna se spletajo v pričevanje o Kristusovem križevem potu, po drugi strani pa so tudi skrajno naturalističen psihogram negativnih strani človeškega značaja, ki hitro zasovraži nenavadno in navidezno drugačno, ki slepo veruje pismoukom in farizejem in nedolžne po kratkem postopku obsodi na brutalno smrt.

V eni od predvelikonočnih scen, kot so izpričane iz svetega pisma, se srečamo z izdajalskim Judežem, vidimo, kako se da Jezus prijati, spoznamo tisto, kar se dogaja v Odrešenikovi notranjosti:

»Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in čujte z menoj.«

»Moj Oče, ako je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene; vendar ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti.«

Na eni od stopnic pasijonskega dogajanja se srečamo z moralnim porazom Jezusovega zvestega učenca Petra sredi nevarne teme vsesplošne izdaje najsvetejšega in najdragocenejšega: »Ne poznam tega človeka!«

Jezusova samota doživi v soočenju s Petrovo človeško šibkostjo nov vrh iz stiske in bridkosti.

Že pred križanjem pade noč na nesrečno človeštvo. Sredi petelinjega petja vodijo biriči zvezanega Jezusa v podzemsko ječo, kjer bo ostal do jutra. To vse vidi tudi nemočni Peter. Začuti, da je Jezusa krivično zatajil, da bi se rešil pred rablji. Zato gre ven in se »bridko zjoka«.

Dramatični vrh doživimo ob Jezusovem križanju in smrti na križu. Čutimo, kako se Odrešenik sveta s težavo premika na morišče. Opoteka se pod težkim hlodom, spotika se ob vsakem koraku, prav lahko bi padel na tla in se ne bi več dvignil.

Tu pa so tudi žene, ki ga pristo-

voljno tolažijo, tu je neki Simon iz Ciren, ki pomaga Jezusu križ nositi. In tu je predvsem goli, umirajoči Jezus, ki se mu z njim istočasno na smrt obsojeni razbojnik roga v obraz navzlic smrti: »Ako si ti Kristus, reši sebe in naju!«

Življenje Križanega postopoma pojema, kot ugaša sončna luč nad pokrajino z moriščem na gori Golgoti v središču dogajanja.

Ko se stemni po vsej zemlji, čeprav bi moral biti dan, preseka prostor in čas Jezusov temni stavek: »Moj Bog, zakaj si me zapustil?«

JESUS NAJVELIČASTNEJŠE PROTISLOVJE

Ta zadnja in skrajna Jezusova žalost na križu ponazarja tudi nepopisnost stalnega trpljenja človeškega rodu. Jezus umira na križu in istočasno ve, da ni edini, ki bo umrl nasilne smrti. Kot da mu na umirajočih ustnicah kot plamen sveče v silovitem vetru utripajo besede iz psalma, ki je že v starem veku vse napovedal: »Moj Bog, podnevi kličem in me ne uslišiš, ponoči - in ne paziš name. Jaz pa sem črv in ne človek, zasramovan je ljudi in zaničevanje ljudstva. Vsi, ki me vidijo, me zasmehujejo, ustnice raztezajo, z glavo majejo: Zaupal je v Gospoda, naj ga osvobodi, naj ga reši, če ga ima rad. Prebodli so mi roke in noge, vse kosti svoje morem prešteti. Oni me gledajo in na meni oči pasejo, razdeljujejo si moja oblačila in za mojo suktnjo žrebajo!«

Že omenjeni verski zgodovinar Ricciotti je nekoč zapisal, da je »Jezus najveličastnejše protislovje, kar jih pozna zgodovina.« Jezus umira izven blišča in sijaja uradne zgodovine kot zločinec na križu, vendar premaguje zemeljsko smrt in, čeprav družbeno poteptan, vstaja iz smrti v večno življenje.

Drama velikega petka dokazuje, da je Jezus bil in ostal kvas novega sveta nove zemlje in novega duha - čeprav je moral umreti na križu. Tudi nekrščanski filozof Renán ve, da je prav zaradi te usodne smrti preplavila svet nova spoznavna vrednost. Zato zapiše: »Tisočkrat bolj živ, ti-

sočkrat bolj boš ljubljen po smrti kakor pa v dneh svojega potovanja po zemlji: postal boš temeljni kamen človeštva v taki meri, da bi stresel zemljo v temeljih, kdor bi hotel odstraniti tvoje ime iz nje. Nič več ne bo razlike med teboj in Bogom.«

VELIKI PETEK DAN TUDI NAŠIH RAN IN SMRTI

Ob Kristusovi smrti na križu je vsakršno konvencionalno razlaganje dogodkov v resnici brez veljave. Kar ostaja v ospredju, je podoba trpečega in odpuščajočega Jezusa, ki s svojim dejanjem premaguje smrt. S pomočjo križanega Jezusa lahko postajamo pravi človek, je eno osnovnih sporočil velikega petka. To je veliki spominski in očiščevalni dan človeškega rodu. Ta dan Kristusovih ran je tudi dan naših ran in naših smrti. Smrti v Auschwitzu, Stalingradu, Vukovarju. To je dan največje Resnice, v spomin vsem, ki so trpeli in trpijo. V spomin na travme slovenskega naroda, na strašne okupatorjeve zapore in taborišča v drugi svetovni vojni. To je spominski dan pobojev v Rogu in drugod po zemlji slovenski, kjer smo znova križali od današnjega sodobnega potrošniško-uživaškega človeka tako oddaljenega galilejskega pridigarja, ki pa ga danes v potresnih premenah našega stoletja lahko doumemo tudi kot Boga na nov kritičen način. In če so krogle 20. stoletja prerešale tudi betlehemske jaslice, niso ubile večno živega srca Odrešenika sveta, ki je križan in izdan vstal v večno življenje tudi sredi krvi, smrti in trpljenja današnjega časa.

Tudi zdaj nam govori besede, ki ne bodo nikoli zamrle: »Blagor miloljubnim! Zakaj imenovani bodo otroci božji... Blagor njim, ki so preganjani zaradi pravice. Zakaj njih je nebeško kraljestvo.«

★

»Človek ne more doumeti (božjega) delovanja, ki se vrši pod soncem; kakor koli se človek trudi, da ga preišče, ga vendar ne doume; in četudi modri misli, da ga pozna, ga vendar ne more doumeti.« (Pridigar)

Križani Jezus. Ta lesena plastika se hrani v piranski stolnici in je nastala okrog leta 1370

Baragova misijonska pisma med 19. in 20. stoletjem

Prevajalec Baragovih misijonskih pism (pisma je tudi zbral, napisal uvod ter dodal tehtne opombe - v knjigi je zbranih 86 pism iz obdobja 1830 - 1867), zdaj že pokojni prof. Jože Gregorič, zgledni duhovnik in zlatomašnik, izjemna kulturna osebnost, pisatelj in publicist, posebej poudarja, da pisma v njegovi knjigi slonijo predvsem na dveh virih. Na prvem mestu so Poročila, ki jih je za svoje člane in podpornike izdajala dunajska misijonska Leopoldinina ustanova za Severno Ameriko, na drugem mestu pa pisma, ki jih je Baraga pisal svoji starejši sestri Amaliji in so se v prepisu ohranila v frančiškanskem provincialnem arhivu v Ljubljani.

»Eno samo pismo, ki ga je Baraga 28. junija 1842 pisal detroitskemu škofu P.P. Lefevru, je iz Baragovega arhiva ljubljanskega Nadškofij-

ga v Hamiltonu, Karel Ceglar, omenja v svojih pismih, da je ohranjenih približno 770 Baragovih misijonskih pism. Na drugi strani dr. Zmago Šmitek, priznani slovenski etnolog in izreden poznavalec neevropskih kultur, v svojem zapisu (Slovenska Cerkev in misijoni, Ljubljana 1991), govori o »izredno obsežni Baragovi korespondenci: od več kot 2300 pism se jih je ohranila dobra četrtnina«.

PISMA V ŠTIRIH JEZIKIH

Baragova misijonska pisma so bila objavljena v nemškem, latinskem, italijanskem in češkem prevodu v Poročilih Leopoldinine ustanove, lyonska Družba za širjenje vere jih je tiskala v francoščini, v slovenskem jeziku pa jih je nekaj objavila

Skupina deklet, ki so se udeležile Baragovih dnevo v Marquettu leta 1978

skega ordinariata, nekaj pa iz Zgodnje Danice. Baraga je že kot kaplan v Šmartinu pri Kranju imel tesne stike z ljubljanskimi frančiškani, zato je razumljivo, da so se močno zanimali, kako njihov znanec in somišljenik živi in dela med ameriški- mi Indijanci« (prof. J. Gregorič).

KOLIKO PISEM SE JE OHRANILO?

Za naše bralce, ljubitelje in spoštovalce življenja in dela prvega slovenskega svetniškega kandidata, bo bržkone najbolj zanimiv podatek, koliko Baragovih misijonskih pism se je ohranilo do naših dni. Takoj jim lahko postrežemo z odgovorom, da natančnega števila med raziskovalci pravzaprav nihče ne ve, skratka, to področje še ni dovolj raziskano, zato upravičeno čaka novih, svežih moči za Baragovo zadevo. Vendar je znano, da so pri Baragovem škofijskem postopku zbrali 643 pism, nekdanji postulator Wolf navaja 850 ohranjenih pism, po nekaterih virih pa naj bi Baraga napisal kar 2302 pism (Positio super scriptis, Roma 1979).

Naš znanec, ugledni kanadski baragoslovec, salezijanski duhovnik in zlatomašnik, dolgoletni župnik slovenske župnije sv. Gregorja Velike-

Zgodnja Danica. Pisana so bila tudi v angleščini, in kar je povsem razumljivo, v jezikovnem slogu Baragovega 19. stoletja.

Po naročilu ljubljanskega škofa Wolfa je 1833 in 1837 pisatelj prve slovenske povesti Janez Cigler (Sreča v nesreči) izdal dve knjižici Baragovih pism Leopoldinini družbi z naslovom Bratovščina sv. Leopolda k pomoči misijonarjem.

Pri prevajanju Baragovih misijonskih pism se je pokojni prof. J. Gregorič (knjigo je 1983 izdala Družina) zlasti prizadeval, da bi do največje mere ostal zvest predlogi. Največ dela je zahteval pravopisni prevod pism, toda tudi z besedjem in besednimi zvezami, katerih pomen se v 150 letih ni bistveno spremenil, se je moral prevajalec kar precej ukvarjati.

Kdor bo pozorno bral Baragova pisma, bo odkril izredne dokaze, kako je božja previdnost vodila in varovala našega slavnega misijonarja in škofa v vsem njegovem življenju in delu. Sodeč po Gregoričevih zapisih, je Barago pri pisanju misijonskih pism vodila predvsem misel, ki je bila osrednje gibalo njegovega življenja ter hkrati njegovo škofovsko načelo: »Eno je potrebno!«

Ivan Virnik

Molitev libanonskega dečka

Gospod, daj, da bi ne bilo več požganih hiš, kakor drevesa brez listja; okrog nas naj bo samo cvetje.

Daj, da bi ljudje ne nosili več pušk, temveč darove; naj ne bo več revščine in žalosti, temveč veselje in zadovoljstvo.

Ko zabrlizgajo alarmne sirene, če za bolnika, ga kmalu ozdravi; če za požar, ga hitro pogasi; in naj ne bo mrtvih in ranjenih.

Usmili se nas, Gospod, za vse, kar si naredil.

Hvata ti, Gospod, reši nas.

Toda ljubezni ni.

Ptički in rože jo imajo, ljudje pa je nimajo.

Hebrejska Velika noč

»Jaz sem vstajenje in življenje«: te Kristusove besede iz znane slovenske pesmi so pravzaprav bistvo osrednjega dogodka krščanstva, bistvo Velike noči. Celotno stvarstvo je namreč podvrženo minljivosti in človek v porodnih bolečinah zdihuje in hrepeni ne samo po odrešitvi od suženjstva razpadljivosti, ampak tudi po dejanski možnosti novega življenja. Novi človek lahko v polnosti zaživi in zori, le če v svojem življenju prerašča v vedno tesnejšo združenost z Bogom. Ker pa smo konec koncev Kajnovi potomci, nam je urojeno težko verjeti, da je Gospod dober in da nas ima resnično rad. Branimo se ga, ker mislimo, da sami vemo, kaj je za nas najbolje. Kako težko je sprejeti odnos z živim Bogom, mu zaupati, da v konkretnem življenju nam stoji ob strani le zato, ker nam hoče dobro! Če smo prepričani, da je dober in usmiljen, zakaj ga s svojim življenjem v strahu zavračamo, češ da bomo v odnosu z njim izgubili svobodo in vsako veselje nad življenjem? Individualistična zaprtost je brez dvoma lažja pot, ki pa nikakor ne more omogočiti človeku, da se razvije v pobožnega Človeka, za kar je ustvarjen.

Pravi pomen Kristusove Velike noči se nam bogato razkriva v perspektivi starozavezne hebrejske Velike noči, ki je osrednji dogodek judovske zgodovine in najznamenitejši element njene kulturne dediščine. Hebrejska Velika noč je prehod judovskega ljudstva iz egipčanske sužnosti preko odprtega Rdečega morja v obljubljeni deželi. Vse je že kazalo, da se zgodovina hebrejskega naroda izteka, ko so Egipčani ubijali judovske prvorojence in v

Cerkev božjega groba

suženjstvu tlačili odrasle. V tem ključnem trenutku je nastopil Mojzes; čakala ga je zahtevna naloga: pripraviti obupano ljudstvo na rešitev. Samo božje znamenje mu je tedaj omogočilo biti verodostojen pred narodom: in to znamenje je bilo jagnje, ki ga je moral vsaka družina v napovedani noči odrešiti žrtvovati in z njegovo krvjo pomazati podboje hišnih vrat. V isti noči je Bog poslal angela pokončevalca in, ko se je Egipt zbudil v grozi in krvi, so Hebrejci odprli svoja vrata in pod Mojzesovim vodstvom stopili na pot odrešenja, zvesti Gospodovemu naročilu. Kmalu so se pa znašli med Rdečim morjem in prihajajočo faraonovo vojsko. Strah pred smrtjo je bil močan. Prav na obali Rdečega morja je Mojzes spoznal nekaj velikega: preroško znamenje (žrtvovano jagnje) je bilo resnično in učinkovito, kajti ko ne bi bilo, bi v noči angela pokončevalca ne preživelo niti izvoljeno ljudstvo. Kar pa je znamenje oznanjalo, se mora zgoditi, ker Bog drži obljubo. V uri velike napetosti Izraelove zgodovine je Mojzes v smrtnem strahu stopil korak

Kristus v skupini sv. Trojice. Cerkev Žalostne Matere Božje v Celju (1413)

naprej in v popolnem zaupanju Jahveju stegnil svojo močno in težko roko. In morje se je odprlo, omogočilo ljudstvu prehod in požrlo egipčanske vojake. Preroško znamenje oznanjenega odrešenja se je torej realiziralo, konkretno udejanilo v odprtem Rdečem morju, v odrešitvenem prehodu iz suženjstva v svobodo, iz smrti v življenje. Hebrejci obhajajo vsako leto deseti dan prvega meseca v spomin na odrešenje obred znamenja (žrtvovanje jagnjeta), ki že samo vsebuje to, kar napoveduje, realizacijo odrešenja.

KRŠČANSKA VELIKA NOČ

Hebrejsko Veliko Noč pa je (judovski) človek razumel le kot delno odrešenje. Pomenila mu je le socialno-politično rešitev, ni mu pa omogočila se otresti greha in njegovih posledic v malikovanju, sovraštvu in razosebljanju...

Umreti grehu pa pomeni umreti strahu pred smrtjo, egoizmu, skrbi zase; pomeni rešiti se podobe hudobnega Boga. Komaj to je popolno in celovito človekovo odrešenje, ki ga je na svet prinesel Jezus Kristus tako, da se je v Očetovi neskončni dobroti izročil človekovi krvoločni volji. Božji Sin se je odpovedal lastni božanskosti in postal predmet v človekovih rokah. Uklonil se je in ni odprl svojih ust kakor jagnje, ki ga peljejo v zakol. Zaničevan je bil in zadnji med ljudmi; naložil si je naše bolečine in grehe ter skupaj z njimi umrl pribit na križu. Kristus je prišel človeka rešiti ločenosti in popredmetenja; rešiti za zastojnost ljubezen in sposobnost darovanja sebe. Ko je Kristus na večer pred svojim trpljenjem z učenci obhajal Veliko noč, je v roke namesto jagnjeta in krvi vzel kruh in kelih z vinom; tako je dal novo preroško znamenje, ki naznanja odrešitev greha in strahu pred smrtjo. Novo jagnje je zdaj sam božji Sin. Kakor je dal Jezus učencem v roke kruh in vino, tako je Bog Oče izročil svojega Sina nasilnemu in pruštnemu človeškemu rodu... V kruhu in vinu je torej napovedano in že prisotno to, kar se je realiziralo na križu in v praznem grobu. Kakor je Mojzes zapustil deželo in šel do Rdečega morja, tako je Kristus zapustil dvorano zadnje večerje in šel na Kalvarijo, na kraj realizacije znamenja kruha in vina. Kakor je Mojzes na obali spoznal, da je Bog do konca zvest, tako se je tudi Jezus v krvavem trpljenju na Getsemaniju med

oljkami do konca zaupal Očetovi volji. In to je Kristusova Velika noč: razodetje Boga, ki ljubi človeka bolj kot lastnega Sina. Temno brezno človeškega sovraštva je požrlo Kristusa. Šel je v grob, zadnje človekovo obzorje; premagal je smrt in človeka potegnil iz groba. Vsak kamen na praznem grobu je odvaljen; vsaka težava v optiki vstajenja je prazna. V tem se je razodela božja slava, božja ljubezen: vsakokrat, ko pri maši obhajamo spomin na zadnjo večerjo in na Jezusovo darovanje, hodiimo z njim od zadnje večerje do križa in praznega groba. To, kar vedno znova delamo v njegov spomin, nas odrešuje greha in usposablja za ljubezen. Kakor je res, da so Hebrejci odšli iz Egipta, tako je res, da smo po Kristusovi ljubezni rešeni strahu pred smrtjo in egoizma, na novo ustvarjeni za polnost veselja in večnost.

Biti človek Velike noči končno pomeni biti »človek prehoda«: človek, ki je v svojem življenju prešel iz ene izkušnje v drugo tudi skozi strah in trpljenje; človek, ki v zvestobi Bogu in človeku združuje sovražnike; človek, ki v vsakdanjem življenju išče okus Velike noči, da bi tako lahko pogumno stegnil roko nad svojim Rdečim morjem in da bi z močjo Duha iztrpel krvavi pot lastne Oljske gore... To je človek močan v besedi in dejanju kot Mojzes, sposoben se darovati kot Jezus, trdno zakoreninjen v upanju na vstajenje in večno življenje.

»Kdor veruje v me, vekomaj ne bo umrl...«

Danijel Devetak

Izraelec premišljuje pred zidom joka v Jeruzalemu. Oblečen je v značilno odelo judovskih molilcev. Zid podpira široki trg, na katerem je nekoč stal Salomonov tempelj in je edini spomin na to nakdanje judovsko svetišče. Ob njem se danes zbirajo judje k molitvi

SSk ponovno za enoten nastop na volitvah

Izidi zadnjih parlamentarnih volitev bi morali biti resno opozorilo za Slovence v tržaški pokrajini. Razkol na levici je še povečal strankarsko razpršenost slovenskih glasov in med drugim preprečil, da bi bil potrjen parlamentarec slovenske narodnosti, medtem ko so se po drugi strani zaskrbljujoče okrepile italijanske nacionalistične sile. Po desetletjih brezplodnega vključevanja v vsedržavne stranke bi morali zdaj Slovenci v političnem nastopanju združiti svoje sile, vsaj dokler niso rešeni nekateri temeljni problemi našega obstoja in razvoja, med temi tudi zahteva po zajamčenem zastopstvu v izvoljenih telesih, kakršno so že dosegli Italijani v Sloveniji in Hrvaški ter druge manjšine v Evropi. Pričakovati je, da bo to spoznanje med tržaškimi Slovenci prevladalo že v prvi bodoči volilni preizkušnji, t. j. na volitvah za obnovo tržaškega pokrajinskega in občinskega sveta, ki bodo 7. in 8. junija letos.

Tako je ugotovil tržaški pokrajinski izvršni odbor SSK, ko je na svoji zadnji redni seji ocenil izide parlamentarnih volitev. Izvršni odbor je razpravljal tudi o drugih vprašanih iz sedanje politične aktualnosti. Izrazil je zadovoljstvo nad dejstvom, da je Deželno upravno sodišče sprejelo priziv, ki ga je po nalogu Bojana Brezigarja in Martina Breclja vložil odv. Peter Močnik proti tržaški prefekturi, ker ni predvidela znanja slovenščine pri razpisu natečaja za devinsko-nabrežinskega tajnika. Gre za pomemben dokaz, da Slovenci lahko uveljavimo svoje pravice tudi po sodni poti, ko nam jih ozkoglednost političnih oblasti zani-ka oz. krni.

Tržaški pokrajinski IO SSK pa je z obžalovanjem vzel na znanje, da je v programu skorajšnjega papeževskega obiska prišlo do sprememb, ki težijo k manjšanju oziroma prikrivanju že tako skromnih znakov slovenske prisotnosti na Tržaškem, predvidenih v prvotnem programu. Te spremembe ustvarjajo med slovenskimi ljudmi mučen vtis, da so cerkvene oblasti klonile pred nasilnostjo nacionalističnih krogov v MSI in LpT na čelu. SSK bo v mejah svojih pristojnosti napravila vse, kar ji bo mogoče, da ne bi tudi papežev obisk nudil priložnost za nekrščansko ponižanje, še zlasti ko je Janez Pavel II. v svoji novoletni poslanici za leto 1989 pokazal posebno občutljivost in pozornost za probleme narodnostnih manjšin.

Blejski otok še ni last župnije

Zataknilo se je pri denarju. Krajevna turistična ustanova zahteva povrnitev denarja, ki ga je vložila za otok, in sicer v višini 657.332 nemških mark, kar je 504 milijone lir.

Župnik je o terjatvi obvestil javnost. Zahteva je za župnijo nesprejemljiva. Župnik g. J. Martelanc pravi: »Zahteva za povrnitev vloženih sredstev je nesmisel. Saj je vrednost odvetnega ali odnešenega inventarja neprimerno višja od vsote, ki jo zahteva HTP, naj jo plača otoška cerkev zato, da bo prišla pod upravo župnijske cerkve.

Slomškova rojstna hiša je odkupljena

Mariborska škofija je odkupila Slomškovo rodno domačijo. Hiša je kupljena, vsota zanjo je izplačana. O nadaljnem namenu hiše bo razpravljala Slomškov odbor, ki bo najprej poskrbel za primerno sanacijo in adaptacijo.

Slovenski škofje obsojajo nasilje

Slovenski škofje so obsodili nasilje v Bosni in osvajanju novih ozemelj ter pozvali domačo in tujo javnost k prizadevanjem za ustavitve spopadov. Iz kabineta nadškofa Šuštarja je tudi prišlo sporočilo, ki obsoja nedeljski nočni bombni napad na muzej srbske pravoslavne cerkve v Zagrebu.

Slovenija krivična do izseljencev

Komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci je v posebni izjavi opozorila na »strankarske razprtije, blokade v parlamentu, ideološki boj in boj za oblast«, ki škodi novi državi, ter obsodila tendenciozno pisanje in govorenje v javnih medijih. »Širijo se podtikanja, predsodki, nezaupanje in črnogledost,« opozarja komisija. »Pojavljajo se posplošene in nedokazane kritike, ki včasih mejijo na prave gonje.« Izjava omenja tudi žrtve povojnega in medvojnega pregnanjanja, ki jim še ni bilo vrnjeno človeško dostojanstvo, in pravi, da tudi »izseljenci v domovini še ne doživljajo tistega sprejema, ki so se ga zaradi nastalih političnih razmer nadejali in si ga zaslužili s svojo vsestransko prizadevnostjo za suvereno Slovenijo.

JOSIP VIDMAR JE UMRL

V Ljubljani je v noči s sobote na nedeljo v 97. letu po dolgi bolezni umrl znani slovenski umetnostni kritik, publicist in politik, Josip Vidmar. Kot eden izmed voditeljev slovenskega liberalnega kroga se je pridružil Osvobodilni fronti, po vojni pa zavzel visoke politične funkcije. Znan je bil tudi po svojih ostrih izjavah zoper Cerkev in krščanstvo, po vojni pa je kot kritik nastopal tudi zoper izrazito modernistične tokove v slovenski literaturi.

ARGENTINA IN SLOVENIJA

Argentina in Slovenija bosta navezali diplomatske odnose na ravni veleposlanikov. Sporazum o tem sta na Dunaju podpisala slovenska veleposlanica Katja Boh in odpravnik poslova argentinskega veleposlaništva.

Leon Marc

Obisk iz afriške države Burkina Faso

Od 16.3 do 5.4. 1992 se je mudil v Gorici na obisku prof. Samuel Sanoù iz afriške države Burkina Faso. Prišel je na povabilo goriške organizacije C.V.C.S. (Centro Volontari Cooperazione allo sviluppo), da bi imel vrsto predavanj, srečanj, izmenjav po šolah, društvih, župnijah, pri italijanskih skavtih. Cilj njegovega »delovnega« obiska je bil ta, da bi govoril o svoji domovini, njenih ljudeh, njihovih navadah, načinu življenja, problemih.

V našem prostoru smo navajeni, da nam o afriških, azijskih ali južno-ameriških državah govorijo naši misijonarji. Tokrat pa je bila prilika, da nam je spregovoril domačin, profesor, pedagog, katoličan in družinski oče. Ni veliko govoril o svoji veri, a pričeval je kot katoličan, ki je aktivno soudeležen v življenju in dogajanju svoje škofije v mestu Bobo-Dioulassò. Tam aktivno sodeluje pri tečajih za pripravo na zakon ter je odgovoren za alfabetizacijo odraslih.

KDO JE SAMUEL SANOU

Samuel Sanoù je star petdeset let, je oče šestih otrok, ki so skoraj vsi študentje na univerzi v glavnem mestu njegove države. Sam je doma dosegel visok položaj v ministrstvu za šolstvo, saj je bil šolski inšpektor in kasneje odgovoren za poklicno usposabljanje učiteljev.

V Burkini Faso so leta 1984 doživeli revolucijo, ki jo je izpeljal marksistično-leninistično usmerjen oficir Thoma Sankarà. Prizadeval si je, da bi se splošno stanje v državi izboljšalo in bi vsi prebivalci dovolj pridelali za svoje preživljanje. Režim je bil seveda vojaški in Thoma Sankarà je vodil državo s skupino oficirjev. Njegov »najzvestejši« kolega in prijatelj Blaise Compaorè pa ga je nekaj let od tega z državnim udarom odstavil, ga dal ubiti in se postavil za novega predsednika države. Še vedno je na oblasti, a spoznal je, da mora tudi v Burkini Faso zavladati demokratična ureditev, če hoče država napredovati in se razvijati. Zato so lanskega junija izglasovali novo ustavo, decembra pa so na splošnih volitvah potrdili sedanjega predsednika Compaoreja za prehodnega voditelja države. 24. maja letos bodo v Burkini Faso potekale prve svobodne in demokratične volitve in nanje se pripravlja kar 54 političnih strank in stranic.

V misijonski ambulanti

Vse najboljše za Veliko noč 1992 želijo

DRAGULJARNA - URARNA - ZLATARNA

VIRGILIO BRATINA S.N.C.

Dolga in kvalitetna prisotnost, označuje jo resnost, strokovnost, kompetentnost na področju trgovine.

MONFALCONE (TRŽIČ) - Corso del Popolo, 28
Tel. (0481) 410674

TRGOVINA JESTVIN

DUŠAN

Želi vsem, da bi Veliko noč preživeli v miru in dobroti

SOVODNJE OB SOČI Tel. 882060

TRGOVINA ČEVLJEV

ANDREJ ČOTAR

GORICA - ul. Rastello, 22 Tel. 533667

TISKARNA BUDIN

GORICA - Riva Piazzutta, 18 Tel. 531676

GOSTILNA »PRI MIROTU« (DA MIRO)

(Mara Mužina)

SOVODNJE OB SOČI Tel. 882017

GOSTILNA

FRANC PODVERŠIČ

GORICA - ul. Brigata Pavia, 61
Tel. 530518

IZDELKI IZ KOVANEGA ŽELEZA - VRATA - ITD.

RADISLAV LEOPOLI

GORICA - ul. Brigata Pavia, 46 Tel. 531941

KMETIJSKA ŠOLA V BURKINI FASO

Organizacija C.V.C.S. podpira v Burkini Faso, v vasi Dafinsò, ki leži 20 km od mesta Bobò Dioulassò, kmečko šolo z dveletnimi tečaji za fante. Gojenci so od 18 do 27 let stari in imeti morajo za sabo vsaj nekaj let osnovne šole. S teoretičnimi lekcijami in tudi praktično, na terenu, se učijo boljšega izkoriščanja zemlje, gojijo domače živali, gnojijo polja in jih obdelujejo z volovsko vprego. Njihovi učitelji in mentorji so nekateri domačini in tem ob strani nekaj prostovoljcev, ki jih je poslal C.V.C.S. Po končanem tečaju se fantje povezujejo v zadrage, ki lahko dobijo kredite od države, in bolje zagospodarijo na domačih kmetijah. Seveda ne morejo samo odločati v družinah, kjer imajo vso besedo in oblast stari očetje.

POVEZALI SO SE Z GORICO

Pobudnik te strokovne šole je bila lokalna škofija iz mesta Bobò-Dioulassò, ki pa sama nima niti finančnih sredstev, niti dovolj specializiranega osebja za vodenje tečajev. Zato je škofija zaprosila za sodelovanje goriško C.V.C.S. in tako je nastal center v Dafinsoju. Šola je vključena v širšem razvojnem programu, ki si prizadeva za funkcionalno alfabetizacijo odraslih in tudi za preventivno zdravstveno vzgojo. Za odgovornega v tem načrtu je postal pred tremi leti prav profesor Samuel Sanoù. Ministrstvo njegove države ga je »posodilo« za dobo petih let, da bi vodil razvojni načrt v Dafinsoju. Tako se ga je ministrstvo za nekaj let »odkrižalo«, saj ni bil naklonjen vojaškim diktaturam in bil zato oblastem trn v peti. Pri svojih ljudeh in v svoji škofiji nasploh

TOMAUTO

di STANILAO TOMAZIC & C. S.A.S.

34170 GORIZIA

Via Nizza, 15 - Tel. (0481) 533923

Zastopstvo za Gorico in Tržič

34074 TRŽIČ - Viale Verdi, 42 - Tel. (0481) 40148

ROMAN BAR

(Roman Cotič)

GORICA Travnik, vogal ul. Roma in Oberdan

ZNANA TRGOVINA Z MESNIMI SPECIALITETNIMI IZDELKI

ALEŠ PINTAR

GORICA - ul. Boccaccio Tel. 531570

SUPERMARKET

BERTOLINI WALTER

MOSSA - ul. Isonzo, 19 Tel. 80394

Velika izbira mesa, mesnih izdelkov, perutnine ter divjačine in rib na drobno in na debelo.

Cene ugodne - Odprto vsak dan razen ob ponedeljkih od 8.30 do 12.30 in od 15.30 do 19.30.

Obiščite nas! Odšli boste zelo zadovoljni!

Trattoria *Gostilna*
1870
Devetak

di Devetak Agostino e C. s.n.c.

VRH SV. MIHAELA Tel. 882005

ČER - IMPEX

Splošni import - export

IGOR ČERNIC

34070 SOVODNJE (GO) SS55 Località Case Sparse
Tel. (0481) 522144

pa je zelo spoštovan in priljubljen ter cenjen kot neustrašen borec za napredok Burkine Faso. Letos je bil že drugič v Gorici, lani pa je prvič obiskal naše mesto. Potrebne so tudi take vrste izmenjav, ko nas predstavniki držav tretjega sveta obogatijo s svojimi pričevanji in tako aktivno prispevajo za medsebojno spoznavanje in sodelovanje.

OBISK NA SLOVENSkih ŠOLAH

Profesor Samuel Sanoù se je srečal tudi z dijaki srednje šole Ivan Trinko v Gorici in Doberdolu. Mladi so pozorno sledili predavatelju in mu zastavljali veliko tehtnih vprašanj. Ogleдали so si tudi videokaseto o programu v Dafinsoju. Imeli so tako priliko, da so spoznali direktno nekoga, ki živi v težjih pogojih kot sami, a si z vsemi močmi priza-

deva za boljšo prihodnost svoje domovine.

Tudi učiteljski zbor doberdobskega ravnateljstva je v sredo, 25. marca, pozorno poslušal izvajanja profesorja Sanoùja, ki se je, kot je povedal, med učitelji prijetno počutil, kot med kolegi. Predlagal je tudi, da bi se katera naša šola pobratila s šolami iz njegove države. Ob koncu srečanja se je tudi želel slikati z učitelji in z gospo ravnateljico Natašo Paulin. Rekel je, da bo moral ob povratku domov poročati o tem, kako mu je poteklo bivanje v Gorici.

Na koncu naj še dodam informacijo, da je organizacija C.V.C.S. odprta za sodelovanje s šolami, društvi in ustanovami in si prizadeva za boljše sožitje med narodi. To pa se doseže tudi z večjim spoznavanjem in odkrivanjem »drugačnega«.

T.S.

IZ SLOVENSKE KOROŠKE

»Slovenec sem«

Tako so peli na spominski svečanosti v Domu glasbe v Celovcu v nedeljo, 12. aprila. Mladi, ki grozito niso doživljali in tisti, ki se strašnih dni še spominjajo, so se tega dne spomnili 50-letnice pregnanstva koroških Slovencev (14. in 15. aprila 1942). Ker so Koroško hoteli narediti nemško, je veliko družin bilo izgnanih in umorjenih, izmed 80 slovenskih duhovnikov jih je kar 60 moralo iti v pregnanstvo.

Prireditev, ki so jo organizirali Zveza slov. izseljencev in osrednje organizacije koroških Slovencev, je obiskalo veliko število ljudi, med častnimi gosti in govorniki pa sta bila tudi ministrski predsednik Lojze Peterle in Matjaž Kmecl.

V torek, 14. aprila, zvečer pa je bila v farni cerkvi v Podgorjah spominska maša, ki jo je skupaj z duhovniki - člani izseljenskih družin, daroval krški škof Kapellari.

R.B.

Slovensko-avstrijsko sodelovanje

V začetku aprila je bil na uradnem obisku v Ljubljani avstrijski minister za pouk in umetnost dr. Scholten. Med drugim se je seznanil tudi s položajem italijanske manjšine v Sloveniji. V predstavnštvu celovške Mohorjeve na Gruberjevem nabrežju pa so v soboto, 4. aprila, zvečer imeli kulturni program, ki so se ga udeležili tudi slov. ministri Dular, Vencelj in Capuder ter ljubljanski župan Strgar.

**Kristus
je vstal!
V resnici
je vstal.**

**KOSIČ
GORICA**

VSE ZA ŠPORT

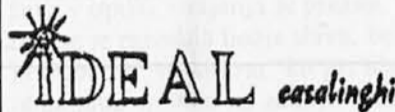

Ul. Raštel, 19 - Tel. 531884

**TRGOVINI
OBUTVE**

Ul. Raštel, 7 - Tel. 535162
Ul. Oberdan, 7 - Tel. 535520

VSE ZA DOM
IN GOSPODINJSTVO

Ul. Raštel, 8 - Tel. 33465

VELIKONOČNO VOŠČILO SLOVENSKE DRŽAVI,
VSEM SLOVENKAM IN SLOVENCEM TAKO V DOMOVINI KOT V
ZAMEJSTVU IN DRUGOD PO SVETU

... in nikoli več trpljenja Velikega petka slovenskemu narodu, temveč samo resničnega »Vstajenja« in zmage dobrega nad zlim.

Rane, ki jih je zlo prizadelo Slovincem so še vedno odprte in kljub »Vstajenju« bolijo.

Daj Bog, da bi se kmalu zacelile...

LEVSTIK VINKO

GORIZIA - GORICA
ITALIA - ITALIJA

LEVSTIKOVA HOTELA V ITALIJI

Palace Hotel je v samem središču Gorice, približno 1 km od državne meje. Ponaša se z odlično restavracijo, dnevnim barom in dvema dvoranama za sto in dvajset obiskovalcev ter lastnim zaprtim parkiriščem.

V udobnih sobah je skupaj stopetdeset postelj.

V sobah je kopalnica, sušilec za lase, mini bar, telefon ter radijski in televizijski sprejemnik.

Za dobro počutje in informiranost gostov skrbi slovensko osebje.

Naslov: PALACE HOTEL, Corso Italia, 63
34170 GORIZIA/GORICA, tel.: 0481/82166, faks 0481/31658

Novo odprti HOTEL EMONA, II. kat.
je v zgodovinskem središču Rima.

Vse sobe imajo lastno kopalnico, radijski in televizijski sprejemnik, telefon in mini bar.

Tudi tukaj boste v družbi rojakov, ki bodo pripomogli k vašim lepšim počitnicam.

Pokličite nas na telefon: 9939-6/7027827 ali 7027911,
faks: 9939-6/7027878. Naslov: HOTEL EMONA, Via Statilia 26,
00185 ROMA/RIM

V obeh hotelih imajo slovenski gostje popust! Pričakujemo vas.

**V
Vesele
velikonočne
praznike**

POSOJILNICA OPČINE ● KMEČKA IN OBRтна
HRANILNICA IN POSOJILNICA V NABREŽINI
● KMEČKO OBRтна HRANILNICA DOBERDOB
● KMEČKO DELAVSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA
V SOVODNJAH ● KMEČKA BANKA GORICA
● TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

